

Серед найголовніших порушень прав людини у сучасному світі актуальним залишається злочин, який має багато назв: «біле рабство», «торгівля людьми», «контрабанда людей».

Торгівля людьми в Україні з'явилася як наслідок зростання безробіття, зубожіння населення. Низький рівень життя штовхає громадян на пошуки роботи за кордоном, навіть без знання місцевого законодавства, мови, кваліфікації, на нелегальних умовах, що водночас зумовлює їх потрапляння до груп ризику.

Негативний вплив цього явища спричиняє руйнування суспільної моралі, сприяє деградації та відчуженості особи, втраті родинних зв'язків, появі депресивних синдромів та суїцидальних тенденцій, зростанню агресивності та жорстокості, поширенню захворювань, що передаються статевим шляхом та СНІДу.

Існує чимало різноманітних видів експлуатації: усиновлення (удочеріння) у комерційних цілях, використання в порнобізнесі, використання у військових конфліктах, залучення до злочинної діяльності, трансплантація чи насильницьке донорство, примус до заняття проституцією, рабство і ситуації, подібні до рабства, залучення в боргову кабалу, примусова праця.

Примусова праця – це ситуація, в якій жертви змушені працювати проти їхньої власної волі, під погрозою насильства або інших форм покарання, їхня свобода обмежена і на них здійснюється тиск.

Незважаючи на те, що примусова праця коріниться в бідності, нерівності й дискримінації, найчастіше її обумовлює жага отримати фінансовий прибуток, використовуючи уразливих і незахищених працівників.

Прикро це визнавати, але останніми роками спостерігається поширення такого явища, як торгівля дітьми, з метою їх використання для примусової праці.

Безпринципні роботодавці, агенти і торговці людьми, які вдаються до практики примусової праці, наражають себе на ризики бути покараними. Відповідальність за такі злочинні дії передбачено статтею 149 Кримінального кодексу України.

Хочемо попередити роботодавців, що підводні камені стосовно примусової праці мають місце і для них.

У яких випадках керівник має захистити себе і не порушити законодавство. Відповімо на питання, з якими найчастіше звертаються до спеціалістів управління соціального захисту населення міської ради під

час зустрічей та інформаційно-роз'яснювальної роботи з цього напрямку роботи.

Якщо працівник надав усну чи письмову згоду на роботу, чому може виникнути питання про примусову працю?

Офіційна згода працівника не завжди гарантує, що працівник працює з власної волі.

Наприклад, якщо згода на роботу надана під загрозою покарання (наприклад, під загрозою насильства), про «добровільну пропозицію» з боку роботодавця мова йти не може. У цьому випадку добровільному пропонуванню працівником своєї праці перешкоджає зовнішнє обмеження або непрямий примус. Це обмеження може бути результатом практики роботодавця, наприклад, якщо працівників-мігрантів переконують працювати обманом, фальшивими обіцянками чи утриманням документів, що посвідчують особу, або примушують залишатися в розпорядженні роботодавця. Така практика вважається примусовою працею згідно з визначенням, поданим у конвенціях МОП.

Чи вважається утримання особистих документів на строк зайнятості примусовою працею?

Необов'язково. Проте у багатьох випадках примусової праці ключовим елементом є примус, тобто людей примушують працювати, коли вони вільно на це не погоджуються.

Утримання цих документів або інших цінних особистих речей може вважатися ознакою примусової праці, якщо працівники не можуть за бажанням отримати їх назад і якщо вони вважають, що не можуть припинити трудові відносини, не ризикуючи втратити ці документи.

Чи вважається примусовою працею обов'язкова надурочна робота, необхідна для дотримання графіка роботи виробництва?

Обов'язок виконувати роботу в надурочний час не вважається примусовою працею, якщо така робота виконується в межах дозволеного законодавством або погодженого в колективних договорах. Якщо роботодавець вимагає, щоб працівники працювали в таких умовах, з явним порушенням законодавства й під загрозою покарання, може мати місце примусова праця.

У деяких випадках, помічалось, що страх звільнення спонукає деяких працівників працювати надурочно понад межі, в інших випадках працівники можуть вважати себе зобов'язаними працювати понад максимальний робочий час, передбачений законом, тому що для них це – єдиний спосіб заробити мінімальну заробітну плату.

Чи можна вважати, що неповнолітня особа добровільно запропонувала свої послуги для виконання роботи, якщо роботодавець отримав згоду її батьків?

У більшості країн встановлено мінімальний вік для укладення трудового договору, який може збігатися з віком, у якому закінчується здобуття обов'язкової шкільної освіти.

Проте робота, яка може завдати шкоди здоров'ю, безпеці або моральності, зазвичай заборонена особам молодше 18 років, отже ані діти, ані особи, які мають батьківські права щодо них, не можуть надавати юридично чинну згоду на їх прийняття на роботу.

Нам усім слід залишатися пильним, бути чуйними, а за перших проявів біди або підозри на можливу експлуатацію – належно реагувати.

Серед найголовніших порушень прав людини у сучасному світі актуальним залишається злочин, який має багато назв: «біле рабство», «торгівля людьми», «контрабанда людей».

Торгівля людьми в Україні з'явилася як наслідок зростання безробіття, зубожіння населення. Низький рівень життя штовхає громадян на пошуки роботи за кордоном, навіть без знання місцевого законодавства, мови, кваліфікації, на нелегальних умовах, що водночас зумовлює їх потрапляння до груп ризику.

Негативний вплив цього явища спричиняє руйнування суспільної моралі, сприяє деградації та відчуженості особи, втраті родинних зв'язків, появі депресивних синдромів та суїцидальних тенденцій, зростанню агресивності та жорстокості, поширенню захворювань, що передаються статевим шляхом та СНІДу.

Існує чимало різноманітних видів експлуатації: усиновлення (удочеріння) у комерційних цілях, використання в порнобізнесі, використання у військових конфліктах, залучення до злочинної діяльності, трансплантація чи насильницьке донорство, примус до заняття проституцією, рабство і ситуації, подібні до рабства, залучення в боргову кабалу, примусова праця.

Примусова праця – це ситуація, в якій жертви змушені працювати проти їхньої власної волі, під погрозою насильства або інших форм покарання, їхня свобода обмежена і на них здійснюється тиск.

Незважаючи на те, що примусова праця коріниться в бідності, нерівності й дискримінації, найчастіше її обумовлює жага отримати фінансовий прибуток, використовуючи уразливих і незахищених працівників.

Прикро це визнавати, але останніми роками спостерігається поширення такого явища, як торгівля дітьми, з метою їх використання для примусової праці.

Безпринципні роботодавці, агенти і торговці людьми, які вдаються до практики примусової праці, наражають себе на ризики бути покараними. Відповідальність за такі злочинні дії передбачено статтею 149 Кримінального кодексу України. **Серед найголовніших порушень прав людини у сучасному світі актуальним залишається злочин, який має багато назв: «біле рабство», «торгівля людьми», «контрабанда людей».**

Торгівля людьми в Україні з'явилася як наслідок зростання безробіття, зубожіння населення. Низький рівень життя штовхає громадян на пошуки роботи за кордоном, навіть без знання місцевого законодавства, мови, кваліфікації, на нелегальних умовах, що водночас зумовлює їх потрапляння до груп ризику.

Негативний вплив цього явища спричиняє руйнування суспільної моралі, сприяє деградації та відчуженості особи, втраті родинних зв'язків, появі депресивних синдромів та суїцидальних тенденцій, зростанню агресивності та жорстокості, поширенню захворювань, що передаються статевим шляхом та СНІДу.

Існує чимало різноманітних видів експлуатації: усиновлення (удочеріння) у комерційних цілях, використання в порнобізнесі, використання у військових конфліктах, залучення до злочинної діяльності, трансплантація чи насильницьке донорство, примус до заняття проституцією, рабство і ситуації, подібні до рабства, залучення в боргову кабалу, примусова праця.

Примусова праця – це ситуація, в якій жертви змушені працювати проти їхньої власної волі, під погрозою насильства або інших форм покарання, їхня свобода обмежена і на них здійснюється тиск.

Незважаючи на те, що примусова праця коріниться в бідності, нерівності й дискримінації, найчастіше її обумовлює жага отримати фінансовий прибуток, використовуючи уразливих і незахищених працівників.

Прикро це визнавати, але останніми роками спостерігається поширення такого явища, як торгівля дітьми, з метою їх використання для примусової праці.

Безпринципні роботодавці, агенти і торговці людьми, які вдаються до практики примусової праці, наражають себе на ризики бути покараними. Відповідальність за такі злочинні дії передбачено статтею 149 Кримінального кодексу України.

Хочемо попередити роботодавців, що підводні камені стосовно примусової праці мають місце і для них.

У яких випадках керівник має захистити себе і не порушити законодавство. Відповімо на питання, з якими найчастіше звертаються до спеціалістів управління соціального захисту населення міської ради під час зустрічей та інформаційно-роз'яснювальної роботи з цього напрямку роботи.

Якщо працівник надав усну чи письмову згоду на роботу, чому може виникнути питання про примусову працю?

Офіційна згода працівника не завжди гарантує, що працівник працює з власної волі.

Наприклад, якщо згода на роботу надана під загрозою покарання (наприклад, під загрозою насильства), про «добровільну пропозицію» з боку роботодавця мова йти не може. У цьому випадку добровільному пропонуванню працівником своєї праці перешкоджає зовнішнє обмеження або непрямий примус. Це обмеження може бути результатом практики роботодавця, наприклад, якщо працівників-мігрантів переконують працювати обманом, фальшивими обіцянками чи утриманням документів, що посвідчують особу, або примушують залишатися в розпорядженні роботодавця. Така практика вважається примусовою працею згідно з визначенням, поданим у конвенціях МОП.

Чи вважається утримання особистих документів на строк зайнятості примусовою працею?

Необов'язково. Проте у багатьох випадках примусової праці ключовим елементом є примус, тобто людей примушують працювати, коли вони вільно на це не погоджуються.

Утримання цих документів або інших цінних особистих речей може вважатися ознакою примусової праці, якщо працівники не можуть за бажанням отримати їх назад і якщо вони вважають, що не можуть припинити трудові відносини, не ризикуючи втратити ці документи.

Чи вважається примусовою працею обов'язкова надурочна робота, необхідна для дотримання графіка роботи виробництва?

Обов'язок виконувати роботу в надурочний час не вважається примусовою працею, якщо така робота виконується в межах дозволеного законодавством або погодженого в колективних договорах. Якщо роботодавець вимагає, щоб працівники працювали в таких умовах, з явним порушенням законодавства й під загрозою покарання, може мати місце примусова праця.

У деяких випадках, помічалось, що страх звільнення спонукає деяких працівників працювати надурочно понад межі, в інших випадках працівники можуть вважати себе зобов'язаними працювати понад максимальний робочий час, передбачений законом, тому що для них це – єдиний спосіб заробити мінімальну заробітну плату.

Чи можна вважати, що неповнолітня особа добровільно запропонувала свої послуги для виконання роботи, якщо роботодавець отримав згоду її батьків?

У більшості країн встановлено мінімальний вік для укладення трудового договору, який може збігатися з віком, у якому закінчується здобуття обов'язкової шкільної освіти.

Проте робота, яка може завдати шкоди здоров'ю, безпеці або моральності, зазвичай заборонена особам молодше 18 років, отже ані діти, ані особи, які мають батьківські права щодо них, не можуть надавати юридично чинну згоду на їх прийняття на роботу.

Нам усім слід залишатися пильним, бути чуйними, а за перших проявів біди або підозри на можливу експлуатацію – належно реагувати.

Серед найголовніших порушень прав людини у сучасному світі актуальним залишається злочин, який має багато назв: «біле рабство», «торгівля людьми», «контрабанда людей».

Торгівля людьми в Україні з'явилася як наслідок зростання безробіття, зубожіння населення. Низький рівень життя штовхає громадян на пошуки роботи за кордоном, навіть без знання місцевого законодавства, мови, кваліфікації, на нелегальних умовах, що водночас зумовлює їх потрапляння до груп ризику.

Негативний вплив цього явища спричиняє руйнування суспільної моралі, сприяє деградації та відчуженості особи, втраті родинних зв'язків, появі депресивних синдромів та суїцидальних тенденцій, зростанню агресивності та жорстокості, поширенню захворювань, що передаються статевим шляхом та СНІДу.

Існує чимало різноманітних видів експлуатації: усиновлення (удочеріння) у комерційних цілях, використання в порнобізнесі, використання у військових конфліктах, залучення до злочинної діяльності, трансплантація чи насильницьке донорство, примус до заняття проституцією, рабство і ситуації, подібні до рабства, залучення в боргову кабалу, примусова праця.

Примусова праця – це ситуація, в якій жертви змушені працювати проти їхньої власної волі, під погрозою насильства або інших форм покарання, їхня свобода обмежена і на них здійснюється тиск.

Незважаючи на те, що примусова праця коріниться в бідності, нерівності й дискримінації, найчастіше її обумовлює жага отримати фінансовий прибуток, використовуючи уразливих і незахищених працівників.

Прикро це визнавати, але останніми роками спостерігається поширення такого явища, як торгівля дітьми, з метою їх використання для примусової праці.

Безпринципні роботодавці, агенти і торговці людьми, які вдаються до практики примусової праці, наражають себе на ризики бути покараними. Відповідальність за такі злочинні дії передбачено статтею 149 Кримінального кодексу України.

Хочемо попередити роботодавців, що підводні камені стосовно примусової праці мають місце і для них.

У яких випадках керівник має захистити себе і не порушити законодавство. Відповімо на питання, з якими найчастіше звертаються до спеціалістів управління соціального захисту населення міської ради під час зустрічей та інформаційно-роз'яснювальної роботи з цього напрямку роботи.

Якщо працівник надав усну чи письмову згоду на роботу, чому може виникнути питання про примусову працю?

Офіційна згода працівника не завжди гарантує, що працівник працює з власної волі.

Наприклад, якщо згода на роботу надана під загрозою покарання (наприклад, під загрозою насильства), про «добровільну пропозицію» з боку роботодавця мова йти не може. У цьому випадку добровільному пропонуванню працівником своєї праці перешкоджає зовнішнє обмеження або непрямий примус. Це обмеження може бути результатом практики роботодавця, наприклад, якщо працівників-мігрантів переконують працювати обманом, фальшивими обіцянками чи утриманням документів, що посвідчують особу, або примушують залишатися в розпорядженні роботодавця. Така практика вважається примусовою працею згідно з визначенням, поданим у конвенціях МОП.

Чи вважається утримання особистих документів на строк зайнятості примусовою працею?

Необов'язково. Проте у багатьох випадках примусової праці ключовим елементом є примус, тобто людей примушують працювати, коли вони вільно на це не погоджуються.

Утримання цих документів або інших цінних особистих речей може вважатися ознакою примусової праці, якщо працівники не можуть за

бажанням отримати їх назад і якщо вони вважають, що не можуть припинити трудові відносини, не ризикуючи втратити ці документи.

Чи вважається примусовою працею обов'язкова надурочна робота, необхідна для дотримання графіка роботи виробництва?

Обов'язок виконувати роботу в надурочний час не вважається примусовою працею, якщо така робота виконується в межах дозволеного законодавством або погодженого в колективних договорах. Якщо роботодавець вимагає, щоб працівники працювали в таких умовах, з явним порушенням законодавства й під загрозою покарання, може мати місце примусова праця.

У деяких випадках, помічалось, що страх звільнення спонукає деяких працівників працювати надурочно понад межі, в інших випадках працівники можуть вважати себе зобов'язаними працювати понад максимальний робочий час, передбачений законом, тому що для них це – єдиний спосіб заробити мінімальну заробітну плату.

Чи можна вважати, що неповнолітня особа добровільно запропонувала свої послуги для виконання роботи, якщо роботодавець отримав згоду її батьків?

У більшості країн встановлено мінімальний вік для укладення трудового договору, який може збігатися з віком, у якому закінчується здобуття обов'язкової шкільної освіти.

Проте робота, яка може завдати шкоди здоров'ю, безпеці або моральності, зазвичай заборонена особам молодше 18 років, отже ані діти, ані особи, які мають батьківські права щодо них, не можуть надавати юридично чинну згоду на їх прийняття на роботу.

Нам усім слід залишатися пильним, бути чуйними, а за перших проявів біди або підозри на можливу експлуатацію – належно реагувати.

Хочемо попередити роботодавців, що підводні камені стосовно примусової праці мають місце і для них.

У яких випадках керівник має захистити себе і не порушити законодавство. Відповімо на питання, з якими найчастіше звертаються до спеціалістів управління соціального захисту населення міської ради під час зустрічей та інформаційно-роз'яснювальної роботи з цього напрямку роботи.

Якщо працівник надав усну чи письмову згоду на роботу, чому може виникнути питання про примусову працю?

Офіційна згода працівника не завжди гарантує, що працівник працює з власної волі.

Наприклад, якщо згода на роботу надана під загрозою покарання (наприклад, під загрозою насильства), про «добровільну пропозицію» з боку роботодавця мова йти не може. У цьому випадку добровільному пропонуванню працівником своєї праці перешкоджає зовнішнє обмеження або непрямий примус. Це обмеження може бути результатом практики роботодавця, наприклад, якщо працівників-мігрантів переконують працювати обманом, фальшивими обіцянками чи утриманням документів, що посвідчують особу, або примушують залишатися в розпорядженні роботодавця. Така практика вважається примусовою працею згідно з визначенням, поданим у конвенціях МОП.

Чи вважається утримання особистих документів на строк зайнятості примусовою працею?

Необов'язково. Проте у багатьох випадках примусової праці ключовим елементом є примус, тобто людей примушують працювати, коли вони вільно на це не погоджуються.

Утримання цих документів або інших цінних особистих речей може вважатися ознакою примусової праці, якщо працівники не можуть за бажанням отримати їх назад і якщо вони вважають, що не можуть припинити трудові відносини, не ризикуючи втратити ці документи.

Чи вважається примусовою працею обов'язкова надурочна робота, необхідна для дотримання графіка роботи виробництва?

Обов'язок виконувати роботу в надурочний час не вважається примусовою працею, якщо така робота виконується в межах дозволеного законодавством або погодженого в колективних договорах. Якщо роботодавець вимагає, щоб працівники працювали в таких умовах, з явним порушенням законодавства й під загрозою покарання, може мати місце примусова праця.

У деяких випадках, помічалось, що страх звільнення спонукає деяких працівників працювати надурочно понад межі, в інших випадках працівники можуть вважати себе зобов'язаними працювати понад максимальний робочий час, передбачений законом, тому що для них це – єдиний спосіб заробити мінімальну заробітну плату.

Чи можна вважати, що неповнолітня особа добровільно запропонувала свої послуги для виконання роботи, якщо роботодавець отримав згоду її батьків?

У більшості країн встановлено мінімальний вік для укладення трудового договору, який може збігатися з віком, у якому закінчується здобуття обов'язкової шкільної освіти.

Проте робота, яка може завдати шкоди здоров'ю, безпеці або моральності, зазвичай заборонена особам молодше 18 років, отже ані діти, ані особи, які мають батьківські права щодо них, не можуть надавати юридично чинну згоду на їх прийняття на роботу.

Нам усім слід залишатися пильним, бути чуйними, а за перших проявів біди або підозри на можливу експлуатацію – належно реагувати.